

20. nedjelja kroz godinu C

Što oko nije vidjelo i uho nije čulo, to si pripravio onima koji te ljube. Daj nam srce koje će te u svemu i iznad svega voljeti. (Iz zborne molitve)

Prvo čitanje

Jeremija 38,4-6.8-10

U one dane: Dostojanstvenici rekoše kralju: "Jeremiju valja ubiti. On zaista obeshrabruje ratnike koji su još ostali u ovome gradu i sav narod kad takve riječi pred njima govori. Pa taj čovjek ne traži dobrobit ovoga naroda, nego njegovu propast."

A kralj Sidkija odgovori: "Eto on je u vašim rukama jer kralj i onako više nema nikakve vlasti nad vama."

Tada pograbiše Jeremiju i baciše ga u zdenac kraljevića Malkije, što bijaše u tamničkom dvorištu, spustiše ga na užetima. Ali u zdencu ne bijaše vode, već samo glib, tako da Jeremija propade u glib.

Tada Ebed-Melek izađe iz kraljevskog dvora te ovako reče kralju: "Gospodine, kralju moj, zlo čine ovi ljudi kad tako postupaju s prorokom Jeremijom: bacili su ga u zdenac gdje će od gladi umrijeti jer više nema kruha u gradu." Nato kralj zapovjedi Kušitu Ebed-Meleku: "Povedi tvojicu ljudi te izvuci proroka Jeremiju iz zdenca dok nije umro."

Drugo čitanje

Hebrejima 12,1-4

Braćo i sestre! Okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu, te sjedi zdesna prijestolja Božjega. Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da – premoreni – ne klonete duhom. Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha.

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši! Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice – otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve."

Za razmišljanje

Mnogi su ljudi sada na godišnjem odmoru. To vrijeme opuštanja i odvajanja od radne svakodnevice često je prilika da se promisli vlastiti život. Dobro je u tim danima napraviti bilancu svakodnevice i vidjeti gdje smo i što smo, jer naš će života biti sretan i odgovoran samo ako uvijek iznova donosimo jasne odluke o oblikovanju svojega života. Za to nam mogu biti poticaj sva čitanja današnje nedjelje. Prvo nam čitanje daje izvješće o kralju Sidkiji, slabiću, koji je zapravo samo igračka u rukama svojih savjetnika. Nesposoban sam donijeti odluku i uvidjeti odgovornost koju svaka odluka donosi sa sobom, zbog svoje polovičnosti on nanosi Jeremiji puno zla. No, u tome nalazimo i utjehu: ako ljudska nesposobnost donošenja odluka nanosi i zlo, tu je Bog kao spasitelj. Poslanica Hebrejima je propovijed koja ima ohrabriti kršćane. Dotični odlomak opominje kršćane da ne postanu umorni i da ne rezigniraju. S pogledom uperenim k Isusu, "začetniku i završitelju vjere" treba svatko skupiti hrabrosti i odlučno koračati svojim vlastitim putem. Rezignacija mnogih kršćana zbog patnje i poteškoća ima svoj razlog u tome što se premalo gleda na pramodni kršćanskog življenja: na Isusa Krista koji na svom putu prema uskrsnuću nije bio pošteđen muke i smrti. Evandjelje, konačno, polazi od temeljne činjenice da pravo kršćanstvo u nasljedovanju Isusa Krista nikada ne može biti udobna građanska religija. Radikalnost Isusove poruke ne smije se umanjivati! Njegove riječi i djela automatski zahtijevaju odluku i time ujedno razlikuju duhove. Jednom kad se ljudi odluče za nasljedovanje nema više mlakosti i lijenih kompromisa. Naprotiv, prava odlučnostje često neugodna, bolna i dovodi do pravih razdora i podjela u najužim ljudskim odnosima. Tako nas sva tri teksta vode ka konačnom vrhuncu. Odluka za Krista koja je svjesna odgovornosti ne trpi polovičnosti. Nasljedovanje Krista mora uvijek biti cjelovito, ispovijedanje ustima mora uvijek biti praćeno životnim svjedočanstvom. Kad bismo svi mi (čitav Božji narod) bili spremni srcem se obratiti i Kristovu poruku uzeti ozbiljno, iskusili bismo kako je kršćanstvo usrećujuća radosna vijest i kako nas povjerenje s kojim svoj život gradimo na Kristu, čini slobodnima.